

но гледай да разпилѣешъ тия хора. Кърлешътъ и Трайчо трѣбва да се арестуватъ!

Странджевъ фюфюкаше. Той потрѣгна угриженъ срѣдъ пиянитѣ селени и каза:

— Е, хора, елате да почерпя и азъ!

А като влѣзе въ кръчмата, заповѣда:

— Кръчмарьо, тури на всѣка-маса по кило вино!

Бирникътъ загледваше неспокойно Странджева, но тоя скоро шавна навънъ. Стоянъ Добревъ съ стражата стоеше недалечъ, както му бѣше поржчалъ Странджевъ. Сега тѣ си пошепнаха нѣщо и Странджевъ се повърна въ кръчмата.

— Хей, селяни,—заговори той слѣдъ малко.—Ще искамъ да ме слушате. Азъ знамъ какво искате вие. И ще го направя. Но ще ме слушате.

— Ке те слушаеме! Ура!—викна само Трайчо.

— Сега само нѣколцина ще дойдатъ съ менъ, а другитѣ ще останатъ.

Между избранитѣ бѣха и Кърлешътъ съ Трайча. Нѣкои отъ пиянитѣ изтрезнѣха: Странджевъ се вълнуваше. Той поведе избранитѣ и тълпата ги изпрати мълкомъ.

А въ дола прѣдъ тѣхъ се озова селската стража.

— Бай Пеньо,—обърна се сега Странджевъ къмъ Кърлеша:—тебъ ти е вече злѣ, върви да си легнешъ:

— Ха?...

— Ти сега ще си легнешъ! Чу ли?—озжби се Странджевъ на пияния човѣкъ.

— Аха...—поклати глава прѣпилиятъ Кърлешъ и плахъ потрѣгна.

— Петре, заведи го дома му да си легне,—прати Странджевъ по него единътъ отъ стражата.—Тамъ ще останешъ докато си отспи човѣкътъ!

Послѣ Странджевъ се обърна къмъ други отъ стражата.

— А ти, Иване, закарай Трайча въ хамбара да изтрезнѣе...

Пияниятъ Трайчо се изблѣщи.

— Амж азъ, господинъ Странджевъ... со тебе съмъ бе брате!

— Знамъ, знамъ, но трѣбва да изтрезнѣешъ.

Трайчо отпусна глава и трѣгна прѣдъ стражата.

— Бунтуватъ селянитѣ, ще осрамятъ селото!—обърна се Странджевъ къмъ останалитѣ трима селяни.

— Аслж...—смѣнкаха тѣ, и стояха въ недоумѣние.

Въ това врѣме горѣ, по рѣта на дола, се понесе хрипло многогърло „юха!...“ Странджевъ отърча, селянитѣ отъ кръчмата бѣсно тичаха татъкъ... Върху кжщата на общинския писаръ се развѣвахе знаме: дошълъ си човѣкътъ пиянъ отъ отъ града и развѣлъ знаме. Странджевъ прѣблѣдне и се